

(Lovforslag nr. L 99. Fremsat 17/11 77. Første behandling 22/11 77. Betænkning 2/12 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Refusion til arbejdsgivere for udbetalte dagpenge i arbejds-giverperiodens 4. og 5. uge m. v.).

(Lovforslag nr. L 72. Fremsat 26/10 77. Første behandling 10/11 77. Betænkning 30/11 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pilgaard Andersen (FP):

Ændringsforslaget om at nedsætte arbejdsgiverperioden i forbindelse med dagpenge til 1 uge er fuldstændig identisk med det ændringsforslag, som fremskridtspartiet stillede

den 1. juni dette år, men som dengang blev nedstemt af næsten alle partier her i folkettinget. 82 dage efter kom forslaget igen; denne gang var det fra det konservative folkeparti. Og nu ser vi det igen fra kristeligt folkeparti. Ud fra det kan vi igen se, at det var et godt ændringsforslag, fremskridtspartiet stillede dengang.

Dette ændringsforslag vil være med til at løse landets største problem, arbejdsløsheden, som formodentlig kommer op over 200.000 i denne vinter. Det er et alvorligt problem, vi står over for. Vi ved, at dagpengereformen har været med til at øge arbejdsløsheden ude over det ganske land, siden den blev gennemført. Mange virksomheder vægter sig ved at tage ny arbejdskraft ind i kortere perioder. Det indebærer alt for stor risiko og dermed følgende omkostninger, som er med til at forøge virksomhedens udgifter.

De partier, der hævder, at dette er et arbejdsgivertilskud, tager helt fejl. Dagpengeloven har aldrig hørt hjemme i arbejdsgiverregie. Arbejdsgiverne betaler for den arbejdskraft, de får, og ikke for den arbejdskraft, som de ikke får. I forbindelse med første behandling var der nogle af partierne her i folkettinget, der mente, at det var et arbejdsgivertilskud. Det er helt forkert. Det er simpelt hen en omkostning, der er blevet lagt på virksomhederne. Den må vi altså tage afstand fra. Det er ikke ensbetydende med, at vi mener, dagpengeloven ikke skal være her, men vi mener, at udbetalingen af dagpenge skal overføres til det offentlige; det er dér, den hører hjemme. Den hører ikke hjemme under virksomhederne.

Det er da klart, at lønmodtagerne skal sælge deres arbejdskraft så dyrt som muligt, og at arbejdsgiveren skal sælge sine produkter så godt som muligt. Det er helt nødvendigt, at vi ikke belaster vores virksomheder med yderligere omkostninger, som vil være med til at ødelægge konkurrenceevnen over for udlandet og hermed øge arbejdsløsheden, hvilket kan være en katastrofe for landet.

Ud fra det vil jeg gerne anbefale, at vi stemmer for dette ændringsforslag om at nedsætte arbejdsgiverperioden i forbindelse med dagpenge til én uge.

Ebba Strange (SF):

[Ebba Strange]

Socialistisk folkeparti har i betænkningen givet udtryk for, at vi går imod det her foreliggende lovforslag, og jeg skal da straks melde mig som en af dem, der ved første behandling kaldte det foreliggende lovforslag for et arbejdsgivertilskud. Når hr. Pilgaard Andersen siger, at det ikke hører hjemme i arbejdsgiverregie, vil jeg minde om, at dagpengeloven, sådan som den ligger, bygger på en aftale mellem arbejdere og arbejdsgivere. Det indgreb, folkettinget nu foretager, er et indgreb, der er til fordel for arbejdsgiverne, derved forrykkes styrkeforholdet mellem arbejdere og arbejdsgivere. Det kan hr. Pilgaard Andersen jo så synes om eller ej; vi har forskelligt syn på det.

Vi har som sagt vendt os mod hele lovforslaget, men jeg synes, jeg skylder at gå herop og sige, at vi naturligvis også vender os mod ændringsforslaget, der bare betyder et endnu større arbejdsgivertilskud end det, der i forvejen ligger i lovforslaget.

Vi vender os altså både mod ændringsforslaget og mod lovforslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti har stillet ændringsforslag om, at arbejdsgiverperioden skal være 1 uge imod forslaget 3 uger. Det vil sige, at arbejdsgiveren skal have kompensation for 2.-5. uge. Vort ændringsforslag er ganske identisk med det lovforslag, vi fremsatte sammen med venstre og det konservative folkeparti i august måned. Vi mener fortsat, at det vil styrke virksomhedernes konkurrenceevne og skaffe flere i arbejde.

Svend Andersen (Bornh. a.) (S):

Under første behandling gjorde jeg opmærksom på, at den beskæftigelsesmæssige værdi af dette forslag om at refundere arbejdsgivernes sygedagpengeudgifter for den 4. og 5. uge alene skulle ses i sammenhæng med den af regeringen fremsatte beskæftigelsesplan, og dette ændringsforslag, der går ud på yderligere at refundere to ekstra uger, og som vil medføre en merudgift for samfundet på ca. 6½ mill. kr., er et forslag, der skal betragtes isoleret og altså ikke har sammenhæng med nogen yderligere beskæftigelse. Vi kan derfor ikke anbefale ændringsforslaget og vil stemme imod det.

Tove Jørgensen (DKP):

Kommunisterne foreslår, at lovforslaget forkastes, således som vi har gjort opmærksom på det i betænkningen. Det er, som fru Ebba Strange siger, et indgreb i overenskomsterne. Vi ved, at det to gange er modregnet af arbejdsgiverne i overenskomsterne. Det er en direkte flytning af udgifterne fra arbejdsgiverne over til lønmodtagerne, som nu over skatterne skal betale 1 mia. kr. over de næste tre år til arbejdsgiverne. Vi ved fra undersøgelser i arbejdsministeriet, at det ikke vil give nævneværdigt flere arbejdspladser, og at man ved at bruge de samme penge på den offentlige sektor havde fået betydelig flere i arbejde, end man vil få med dette forslag. Derfor er det ikke rimeligt at gennemføre det på denne måde, og vi kan slet ikke gå ind for ændringsforslaget om, at arbejdsgiverperioden skal begrænses til kun 1 uge. Vi vil i øvrigt henvise til vore bemærkninger i betænkningen.

Tyroll (VS):

Da VS ikke er betænkingsberettiget, skal jeg gøre opmærksom på, at vi selvfølgelig ikke kan tilslutte os det ændringsforslag, der er stillet om en ret væsentlig udvidelse af tilskuddet til arbejdsgiverne. Når man taler så meget om arbejdsgivertilskud, må jeg fastholde, at der er tale om tilskud; som også de forudgående talere var inde på, er der tale om, at man griber ind i overenskomster. Det er ikke det eneste indgreb, man har foretaget: forud for dette går jo, at man har udvidet adgangen for arbejdsgiverne til at frigøre sig for betaling af dagpenge og lempet den ydelse, de skal indbetale til dagpengefondens; desforuden har man givet muligheder for at fritage arbejdsgiverne for at nyansætte og for at udbetale dagpenge til de nyansatte. Alt i alt må man sige, at lovgivningen og aftalerne på dette område er blevet gennemhullet ret så væsentligt, og det står jo i skærende kontrast – og er en uartighed selvfølgelig – til den behandling, man udsætter lønmodtagerne for, som vi senere skal se ved behandlingen af lovforslaget om arbejdsløshedsdagpenge.

Socialministeren (Eva Gredal):

[Socialministeren]

Det er med tilfredshed, jeg har set, at forslaget om ændring af dagpengeloven af et stort flertal er indstillet til vedtagelse.

Kristeligt folkeparti har i betænkningen stillet ændringsforslag om, at arbejdsgiverperioden nedsættes til en uge. Hensigten med regeringens forslag har været at gøre det mere attraktivt for arbejdsgiverne at antage nye medarbejdere, fordi de ikke længere har den økonomiske risiko ved at skulle betale dagpenge til medarbejdere, der er syge længere end 3 uger, men jeg vil gerne samtidig understrege, at udgangspunktet for den særlige refusionsordning om lempelse af dagpengepligten for arbejdsgivere har været, at der ikke i øvrigt skulle ændres ved dagpengelovens grundprincip om en arbejdsgiverperiode på 4 uger. En generel nedsættelse af arbejdsgiverperioden, således at udbetalingen overgår til det sociale udvalg efter 1 uges sygdom, vil medføre en merudgift for det offentlige på ca. 935 mill. kr. årligt samt en betydelig udvidelse i administrationen af kommunernes social- og sundhedsforvaltning. Derfor kan regeringen ikke gå ind for dette ændringsforslag.

Så skal jeg sige et par ord om SFs og kommunisternes udtalelser om, at lovforslaget er et socialt tilbageskridt. Det er regeringens opfattelse, at et af de væsentligste grundprincipper ved dagpengelovens gennemførelse var indførelsen af 5 ugers arbejdsgiverperioden, der er et skridt på vejen mod faste og mere ensartede ansættelsesformer for alle. Jeg vil i denne forbindelse understrege, at hensigten bag forslaget om, at dagpenge fortsat skal udbetales af arbejdsgiverne, men med refusion fra det offentlige, er, at der ikke skal ske ændring i arbejdstageres krav på dagpenge. Regeringen anser det for meget væsentligt, at dagpengene for 4. og 5. uge beregnes på samme måde som hidtil og udgør samme beløb som dagpengene i de tre første uger af arbejdsgiverperioden. Der er ved den gældende ordning etableret en sikkerhed for arbejdstagerne for, at de i hele arbejdsgiverperioden får dagpenge direkte fra arbejdsgiverne, og denne trykthed er det ikke meningen at fratage arbejdstagerne, selv om arbejdsgiverne ikke længere selv skal afholde hele udgiften.

Så må jeg blot føje til, at det er fantastisk at høre fremskridtspartiet sige, at dagpengeloven er skyld i vores store arbejdsløshed.

Ved man overhovedet ikke, at arbejdsgiverne, også før dagpengeloven blev indført, betalte bidrag til dagpenge?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 25 stemte for, 108 imod.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af mortifikationsloven m.v. (Afskaffelse af den autoriserede trækingsliste).

(Lovforslag nr. L 40. Fremsat 13/10 77. Første behandling 4/11 77. Betænkning 29/11 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Albertsen (S):

Det ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet til lovforslaget om mortifikation, og som har fået tilslutning i retsudvalget fra